

ikke faae mig stærkt fristet til at fremkomme med et Lovforslag, som væsentlig handlede om det, der indeholdes i de første Paragrafer, fordi det ikke er meget Andet end det, man har, saa at jeg maatte finde, at det maasse var temmelig Lidt til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for. Men jeg skal tillade mig den anden Bemærkning, at, medens det ikke ligger mig saa stærkt paa Sinde, at overhovedet en Lov kommer ud, saa ligger det mig desto stærkere paa Sinde, at, naar en Lov kommer frem, den saa bliver saaledes, som jeg maa anse for rigtigt, og naar det erede Medlem lægger saa stærk Bøgt paa det af det erede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) stillede Forslag, at han gjør sin Stemme for Loven afhængig af dets Vedtagelse, saa vil jeg ikke sige, at jeg, hvis det skulde blive vedtaget, vilde stille mig meget drakonisk overfor Lovforslaget i dets Helhed; men saa vilde jeg dog helst være fri for hele § 2, som den vilde komme til at foreligge, thi som Justitsminister skulde jeg vel vide at hjælpe mig med de Midler, jeg desuden havde, og navnlig saaledes, at jeg i paafølgende Tilfælde alligevel opnaaede, hvad der er tilfattet med § 2 i Regjeringsforslaget. Derimod maa jeg med Hensyn til det Forslag, der er tilfattet til § 1, og som blev anbefalet stærkt af det erede Medlem, sige, at efter min Formening vil, saaledes som jeg tidligere har udtalt, dette Forslags Vedtagelse være en saadan principiel Omkalfatring af hele Kvaksalverlovgivningen, at jeg snarere, hvis det blev vedtaget, vilde være enig med det erede Medlem i, at man helst maatte være fri for hele denne Lov.

Ordføreren: Udvalget skal naturligvis til 3die Behandling tage det Spørgsmaal under Overveelse, om der kunde være Anledning til udtrykkelig at ophæve Forordningen af 5te September 1794. Saaledes som Regjeringens Lovforslag er affattet, var der jo ganske vist ikke nogen Forordning til at gjøre det, thi, naar man læser § 1 igennem, faar man nærmest det Indtryk, at Regjeringens Lovforslag paa en Maade vil sige, at det har sit Forblivende ved de gamle Regler om Kvaksalveri, men dog med de og de Modifikationer, som nærmere angives i Paragraferne; men det skal som sagt blive taget under Overveelse, og jeg kan for Øvrigt ikke se, at der kan være nogen videre Bæmselighed ved i alt Fald med en eller anden Modifikation i Udtrykkene i Lovforslaget at komme derhen, at man kunde faae Forordningen af 5te September 1794 helt ophævet. — Hvad dernæst angaar de udenfor Betænkningens foreliggende Forslag, skal jeg blot bemærke, at Udvalget maa være enig med Justitsministeren i at fraraabe det til § 1 stillede Forslag, og det navnlig af den principielle Grund, at det forekommer os, at det

ikke kan være det Afgjørende, om der tages Penge for Virkfomheden eller ikke, naar det overhovedet anses for skabeligt for Samfundet, at ivesagetyndige Personer udøve Lægevirkfomhed; naar man af den Grund forbyder det, som man jo agter fremdeles at gjøre, saa forekommer det mig at være af forsvindende Betydning, om der tages Penge eller ei. Dette kunde være afgjørende, dersom man faae Sagen i Lys af en Næringslov, og man betragtede det som Hovedsagen ved den hele Foranstaltning at beskytte Lægernes pekuniære Interesser; men da dette ikke er Tilfældet, da Hovedhensynet er at værne om den almindelige Sundhedstilstand i Landet, saa forekommer det mig rigtignok, at man ikke godt fra det Standpunkt, som man i Øvrigt staar paa, naar man vedtager Lovforslaget, kan gaa ind paa dette Endringsforslag. Jeg skal med Hensyn til de Betænkneligheder, som bleve reiste fra det erede 6te kongevalgte Medlems (Fischer) Side med Hensyn til disse Udtryk: „stadig Virkfomhed i saadan Retning“, hvorefter altsaa en Husmoder kunde straffes, fordi hun kurerede de til Husstanden hørende Personer i mindre Sygdomstilfælde, bemærke, at jeg ikke tror, at Loven let vil blive anvendt paa den Maade; men det skal ogsaa blive gjort til Gjenstand for Overveelse inden 3die Behandling, om det er muligt at ændre disse Udtryk paa en saadan Maade, at man undgaar den Slags Kontroverser. — Hvad endelig Endringsforslaget til § 2 af det erede Medlem for Kjøbenhavn (Ploug) angaar, saa skylder jeg dertil at bemærke, at der indenfor Udvalget har været forskellige Meninger om det Spørgsmaal, om Reciprocitet burde forlanges eller ikke, og som Følge deraf maa det forudses, at Udvalgets Medlemmer i dette Punkt ikke alle stemme paa samme Maade; men jeg vil blot sige det, at de af os, som overfor Justitsministerens Modstand have opgivet at sætte denne Fordring paa Reciprocitet igennem, navnlig have sølt sig beroligede ved den Betragtning, at Spørgsmaalet jo dog i hvert enkelt Tilfælde blev afhængigt af Justitsministerens Afgjørelse, og at der blandt de forskellige andre Hensyn, som ved den Leilighed vilde komme frem, formentlig ogsaa vilde blive taget tilbørligt Hensyn til, om der i det Land, hvor Vedkommende havde underkæftet sig sin Prøve, ydedes danffe Læger en lignende Udgang til at øe Praxis. Det have vi ment, at man kunde berolige sig ved, og derfor have flere af os i dette Punkt opgivet at søge Lovforslaget forandret.

Formanden: Forinden Afstemningen skal jeg blot bemærke, at der ere flere af Forslagene, som i alt Bæsentligt er rene Redaktionsændringer, og som jeg efter den Forhandling, der har fundet Sted, vil anse det for ufornødent at gjøre til